

Держскарбниця отримала від тернопільського бізнесу майже 2,3 млрд грн ПДВ

Упродовж минулого року суб'єкти підприємництва Тернопільщини сплатили до державного бюджету майже 2,3 млрд грн податку на додану вартість. «Бізнес сплатив на 8,8 млн грн більше, ніж очікувалося. Порівняно ж з січнем-груднем 2020 року приріст платежу склав 16 відсотків, а це – «плюс» 313,1 млн гривень», – деталізував начальник Головного управління ДПС у Тернопільській області Михайло Яцина.

Станом на початок 2022 року на території області перебували 3343 платники податку на додану вартість, з яких 2804 юридичних особи, а 539 приватних підприємців. Найбільше платників ПДВ зареєстровано в місті Тернополі – 1588 осіб. Трохи менше таких платників на Тербовлянщині 166 суб'єктів господарювання.

За словами Михайла Яцини, підвищення якості аналізу надходжень ПДВ, ефективності адміністрування даного платежу та впровадження нової системи моніторингу відповідності податкових накладних критеріям оцінки ступеня ризиків посприяли високим результатам щодо сплати податку.

Кому не обов'язково подавати податкову декларацію про майновий стан і доходи

Інформуємо, що платник податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) зобов'язаний подавати річну податкову декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію) відповідно до Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Норми встановлені п. 179.1 ст. 179 ПКУ.

Обов'язок платника ПДФО щодо подання податкової декларації вважається виконаним і податкова декларація не подається, якщо він отримував доходи:

- від податкових агентів, які згідно з цим розділом не включаються до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу;
- виключно від податкових агентів незалежно від виду та розміру нарахованого (виплаченого, наданого) доходу, крім випадків, прямо передбачених розділом «Податок на доходи фізичних осіб» ПКУ;
- від операцій продажу (обміну) майна, дарування, дохід від яких відповідно до розділу «Податок на доходи фізичних осіб» ПКУ не оподатковується, оподатковується за нульовою ставкою та/або з яких при нотаріальному посвідченні договорів, за якими був сплачений ПДФО відповідно до розділу «Податок на доходи фізичних осіб» ПКУ;
- у вигляді об'єктів спадщини, які відповідно до цього розділу оподатковуються за нульовою ставкою податку та/або з яких сплачено ПДФО відповідно до п. 174.3 ст. 174 ПКУ

Норми визначені п. 179.2 ст. 179 ПКУ.

Підписуйтеся на Telegram-канал Державної податкової служби України
https://t.me/tax_gov_ua

Спілкуйся з Податковою службою дистанційно за допомогою сервісу «[InfoTAX](#)»

Чи потрібно перекладати документи, які надаються одночасно з поданням одноразової (спеціальної) добровільної декларації, якщо об'єкти декларування знаходяться за межами України?

Повідомляємо, що відповідно до абзацу десятого п. п. 7.2 п. 7 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) декларант зобов'язаний документально підтвердити вартість об'єктів декларування шляхом додання до одноразової (спеціальної) добровільної декларації (далі – Декларація) засвідчених належним чином копій документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування, у разі якщо такі об'єкти знаходяться (зареєстровані) за межами України.

Згідно з п. 1 ст. 13 Закону України від 23 червня 2005 року № 2709-IV «Про міжнародне приватне право» документи, що видані уповноваженими органами іноземних

держав у встановленій формі, визнаються дійсними в Україні в разі їх легалізації, якщо інше не передбачено законом або міжнародним договором України.

Отже, легалізації підлягають документи, які видані уповноваженими органами іноземних держав у встановленій формі.

Відповідно до абзацу другого частини першої ст. 4 Закону України від 03 липня 2012 року № 5029-VI «Про засади державної мовної політики» із змінами та порушеннями (далі – Закон № 5029) визначено, що основи державної мовної політики визначаються Конституцією України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР із змінами та доповненнями (далі – Конституція), а порядок застосування мов в Україні – Законом № 5029.

Згідно з ст. 10 Конституції державною мовою в Україні є українська мова.

Частиною другою ст. 6 Закону № 5029 визначено, що українська мова як державна мова обов'язково застосовується на всій території України при здійсненні повноважень органами законодавчої, виконавчої та судової влади, у міжнародних договорах, у навчальному процесі в навчальних закладах в межах і порядку, що визначаються Законом № 5029.

Статтею 11 Закону № 5029 встановлено, що основною мовою роботи, діловодства і документації органів державної влади та органів місцевого самоврядування є державна мова.

Відповідно до п. п. 19 прим. 1.1.2 п. 19 прим. 1.1 ст. 19 прим. 1 ПКУ до повноважень (функцій) контролюючих органів відноситься, зокрема, контроль за своєчасністю подання платниками податків передбаченої законом звітності (декларацій, розрахунків та інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків, зборів, платежів), своєчасністю, достовірністю, повнотою нарахування та сплати податків, зборів, платежів.

Таким чином, оскільки українська мова як державна мова обов'язково застосовується на всій території України при здійсненні повноважень органами виконавчої влади, то декларант, у разі якщо об'єкти декларування знаходяться за межами України, одночасно з поданням Декларації зобов'язаний надати легалізовані в установленому порядку документи, які супроводжуються нотаріально засвідченим перекладом українською мовою.

Щодо терміну формування податкового кредиту

Повідомляємо, що Законом України від 30 листопада 2021 року № 1914-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо збалансованості бюджетних надходжень» – (далі – Закон) внесено зміни до абзаців 4-6 п.198.6 статті 198 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким термін, протягом якого покупець може включити до податкового кредиту суми ПДВ, не віднесені до податкового кредиту у звітному періоді, в якому виникло право на включення таких сум до податкового кредиту, зменшено з 1095 календарних днів до 365 календарних днів з дати складання податкової накладної/розрахунку коригування. При цьому у разі зупинення реєстрації таких податкових накладних/розрахунків коригування в ЄРПН такий термін (365 днів) переривається на період такого зупинення (пункт 198.6 статті 198 Кодексу доповнено абзацом відповідного змісту).

В той же час, якщо у платника податку на дату набрання чинності Законом наявні податкові накладні/розрахунки коригування за придбаними товарами/послугами, з дати складання яких не минуло 1095 днів та суми ПДВ за якими не включені до податкового кредиту, то такі суми ПДВ можуть бути віднесені до податкового кредиту на підставі таких накладних/розрахунків коригування, зареєстрованих в ЄВПН, протягом 365 календарних днів з дати набрання чинності Законом, але не пізніше 1095 календарних днів з дати складання таких податкових накладних/розрахунків коригування.

Платники податку, які застосовують касовий метод податкового обліку, суми податку за податковими накладними/розрахунками коригування, зареєстрованими в ЄРПН, які не включені до податкового кредиту через відсутність оплати (компенсації вартості) товарів/послуг, можуть включити до податкового кредиту у звітному періоді, в якому

відбулася оплата (компенсація вартості) товарів/послуг, але не більше ніж через 60 календарних днів з дати такої оплати (незалежно від того, який термін пройшов з дати складання такої податкової накладної).

*Тернопільський відділ організації роботи
організаційно – розпорядчого управління
Головного управління ДПС у Тернопільській області*